درباره جشنواره‌ای برای کشف نوجوانان توانمند

«نوجوونیم»

۱

«نوجوانان، آینده‌سازان میهن هستند» نمی‌دانم این جمله دروغ برایتان جذاب است یا نه. البته شک نداریم که خیلی از اتفاقات آینده کشور عزیزمان به دست نوجوان‌ها رقم می‌خورد ولی این جمله انگار همه زورش را گذاشته است روی کلمه آینده. به عبارت ساده دارد می‌گوید نوجوان، الان لطفا بی‌خیال شو و ما هم بی‌خیال تو می‌شویم، ان‌شاءا... چند سال دیگر که جوان شدی و کاملا تکلیف‌مان با تو روشن شد، یک کارهایی را به تو می‌سپاریم.

در حالی‌که ما معتقدیم نوجوان‌ها از همین امروز هم می‌توانند نقش‌های مهمی در پیشبرد اهداف جامعه بازی‌کنند؛ البته اگر به آنها فرصت بدهیم. کافی است به بیانات رهبر عزیزمان رجوع کنیم که معتقدند پیشران تغییر در سبک زندگی، نوجوان‌ها هستند.

۲

خب این نوجوانی که دوران طلایی زندگی همه ماست و تا از یک چهره معروف و به اصطلاح موفق سؤال می‌کنیم چه شد که این شد، می‌رود سراغ همین دوران طلایی نوجوانی‌اش و کلی خاطره تعریف می‌کند که چطور پدری، مادری، معلمی، دوستی، آشنایی، چیزی استعدادی را در وجودش کشف کرد و فرستادش سمت یک مهارت درست و درمان و خلاصه راه پیش‌رویش گذاشته شد.

برعکسش هم هست. خیلی اوقات کسانی را می‌بینیم که دوران نوجوانی کارهای مهمی کرده‌اند ولی چون نه خودشان نه اطرافیان‌شان اهمیت لازم را به این استعداد و توانمندی نداده‌اند، کم‌کم مسیرشان تغییر کرده و حالا مثلا در مرز ۴۰ سالگی، از زندگی‌شان راضی که نیستند هیچ؛ حسرت روزهایی را می‌خورند که الان شما نوجوان‌ها دارید سپری می‌کنید.

۳

استعداد البته شاید کلمه دقیقی نباشد و بهتر است بگوییم ظرفیت. یعنی خدا در وجود هر آدمی یک ظرف قرار داده که هی گنجایشش بیشتر می‌شود. البته اگر قدرش را بدانیم، وگرنه کوچک می‌ماند و خودمان و روح‌مان هم کوچک می‌مانیم.

الکی هم نباید به خودمان انگ بزنیم که من اصلا توانایی هیچ کاری را ندارم. چون توانایی ذاتی، یک چیزی شبیه اپ‌هایی است که داخل‌شان کلی نرم‌افزار وجود دارد. فقط کافی است آنها را نصب کنیم وگرنه بالقوه در وجودمان هستند. گرچه ممکن است در یک زمینه، یک نفر برای بروز توانایی‌هایش وقت کمتری لازم داشته باشد و ما نیازمند صرف وقت و انرژی بیشتری باشیم اما در اصل وجود این توانایی‌ها شکی نیست.

۴

یک گوشه ننشینی بگویی تو رو خدا بیایید من را کشف کنید. ما خودمان اولین غرزن‌های عالم هستیم بر سر کم لطفی مسئولان نسبت به نوجوان‌ها ولی این‌که وقتی یک فرصت جدی پیش می‌آید؛ تو هم به خودت رحم نکنی و وسط میدان نیایی، دیگر از آن اتفاقات عجیب است. مثلا همین جشنواره «نوجوونیم». خب دو سال گذشته کشوری برگزار شد و حالا دارد مدل استانی‌اش را تست می‌کند.

سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران متولی برگزاری جشنواره معرفی نوجوان‌های برگزیده در سطح شهر تهران است. فقط کافی است عددا را به ۲۰۰۰۱۸۳۷ بفرستی و در مسابقه شرکت کنی. عجله کن زمان زیادی نداری.

۵

«خب که چه؟!» این هم جمله و البته سؤال خوبی است.

اصلا ویژگی نوجوان‌های نسل جدید همین پرسشگری است. اما نوجوونیم، برای این سؤال پاسخ جدی دارد. این همه فرهنگسرا در سطح تهران، همه همت خودشان را گذاشته‌اند برای نسل نوجوان. به عبارت ساده، اکثر فعالیت‌هایی که در این مجموعه‌ها تعریف شده است، برای مخاطبان نوجوان است. حتی به زودی یک فرهنگسرا با نام نوجوان هم رونمایی خواهد شد. حالا این فرهنگسراها برای حمایت از نوجوان‌هایی که ایده‌های جدی در زمینه‌های مختلف فرهنگی، ادبی، هنری، رسانه‌ای و حتی ورزشی دارند و خلاصه، استعداد یا همان توانایی‌های‌شان را هم از طریق جشنواره نوجوونیم اثبات کرده‌اند برنامه‌های ویژه‌تری دارد.

جایزه و تندیس و امثال آن که جای خودش. ولی اصلی‌ترین اتفاق برای نوجوان‌های برگزیده، حمایتی است که از آنها خواهد شد. هم می‌توانند از امکانات فرهنگسرای نزدیک محل زندگی‌شان استفاده کنند؛ هم طرح‌هایشان یک پشتیبان جدی پیدا خواهد کرد.

۶

قرار است چه اتفاقی بیفتد؟ خب این هم از آن سؤال‌هاست که بالاخره در هر مسابقه‌ای لازم است جوابش را داشته باشیم. یک جورهایی انگیزه می‌گیریم وقتی بدانیم روند داوری به چه شکل است. اولا نوجوونیم جدای اثر، که طبیعتا برای داوری لازم است، می‌خواهد کسانی را کشف کند که تلاش ویژه‌ای در زمینه توانایی و علاقه‌شان داشته‌اند. مثلا دوره‌های تخصصی دیده‌اند یا در جشنواره‌های مختلف حضور داشته و حتی رتبه کسب کرده‌اند. پس لازم است دست پر به میدان بیایید.

از طرفی، نمی‌خواهیم کسانی که استعداد یا همان ظرفیت‌های‌شان کشف نشده است هم ناامید شوند، پس برای هر کسی که فکر می‌کند در زمینه‌های مختلف ادبی، هنری، رسانه‌ای، مذهبی، فناوری و حتی ورزشی، خودشان را یک سر و گردن از بقیه هم‌سن و سال‌های‌شان بالاتر می‌بینند؛ جا برای حضور هست.

البته در مرحله اول، رقابت منطقه‌ای است، یعنی قرار است در هر منطقه، پنج نفر برگزیده معرفی شوند. حالا این‌که قرعه به نام کدام حوزه، پسر یا دختر، کدام مدرسه و... می‌افتد، این بستگی دارد به میزان حضور شما. طبیعی است که ملاک‌های دقیقی برای داوری در هر زمینه وجود دارد اما رقابت بسیار سنگین و سخت است.

۷

حرف آخرمان سه نکته مهم در خودش دارد که توصیه می‌کنم نخوانده از آن عبور نکنید؛ مخصوصا شما بچه‌های شهرستانی.

اولا شما تهرانی‌ها بدانید که رقابت بین مدرسه‌ای و بین منطقه‌ای است. پس بهتر است از همین حالا پرچم مدرسه‌تان را بالا نگه دارید. یعنی خودتان سعی کنید برگزیده‌های مدرسه را جلو بفرستید. کسانی که امید دارید تا مراحل بالا صعود می‌کنند.

دوم این‌که بخش ویژه گروهی هم داریم. برای فعالیت‌هایی مثل سرود و تئاتر. پس اگر عضو یک تیم هنرمند هستی هم می‌توانی خودت و گروهت را ثبت‌نام کنی.

و حرف سوم و آخر هم با شهرستانی‌ها. نوجوونیم یک جشنواره کشوری است که امسال با حمایت سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران وارد لایه استانی هم شده است تا پله‌پله به کشف نوجوانان توانمند برسد. شما منتظر باشید تا مرحله استانی در استان و شهر شما هم کلید بخورد. البته به امید حمایت مسئولان استانی در نقاط مختلف کشور.

محمد طائب